

РЕШЕНИЕ

№ 31841

гр. София, 30.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 20.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10262** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 6 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на М. Е. Й., с адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.6, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/82/15.03.2024г. на Директора на Дирекция“СП“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0098/02.09.2024г. на директора на РДСП – С. – град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа подадената жалба. Моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Директора на РДСП – С. – град в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

М. Е. Й. е подала заявление с вх. №ЗСП/Д-С-ЛЦ/82 от 26.02.2024 г. в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. за отпускане на месечна помощ по чл. 9 от ППЗСП. В заявлението-декларация е посочила, че е неомъжена, безработна с регистрация в дирекция „Бюро по труда“, с ЕР на ТЕЛК. Декларирала е, че живее сама.

След извършена проверка е изготвен социален доклад, в който е посочено, че жалбоподателката е безработна, с регистрация в дирекция „Бюро по труда“. Притежава ЕР на ТЕЛК. На настоящия адрес живее сама. Отразено е, че през предходния месец, спрямо месеца на подаване на заявлението-декларация, лицето има доход от пенсия в размер на 998,66 лева. Определен е

диференциран доход в размер на 260,37 лева (основата за подпомагане - 157,80 лева x 165%), съгласно чл. 9, ал. 2, т. 1 от ППЗСП - за лице, живеещо само. Направено е предложение на жалбоподателката да бъде отказано отпускането на социална помощ по чл. 9 от ППЗСП, тъй като доходът ѝ от предходен месец, е по-висок от определения диференциран доход.

Издадена е Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/82 от 15.03.2024 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л., на жалбоподателката е отказана месечна помощ по реда на чл. 9 от ППЗСП, считано от 01.02.2024 г. с мотив, че доходът за предходен месец на лицето/семейството е по-висок от определения диференциран доход.

Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/82/15.03.2024г. на Директора на Дирекция“СП“ – Л. е потвърдена с Решение № 22-РД06-0098/02.09.2024 г. на директора на РДСП – С. – град.

От ответника в хода на съдебното производство са представени допълнително писмени доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП. Същата отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 3 от ЗСП и е мотивирана. От компетентен орган е издадено и решението, с което заповедта е потвърдена, съгласно чл. 13, ал. 5 от ЗСП. С оглед изложеното, съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорената заповед, както и на решението, с което същата е потвърдена.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 9, ал. 1 и 2 от ППЗС право на месечна помощ имат лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран доход. Последният се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30% от линията на бедност за съответната година, коригирана със съответния процент за групата, към която принадлежи лицето, в случая за лице, живеещо само - 165%.

Видно от социалния доклад, съдържащ се в административната преписка, от социалните работници е извършена проверка - проучени са условията, при които живее жалбоподателката, нейното здравословно състояние, трудовата заетост, притежаваното имущество, формираните месечни доходи за м. 01.2024 г. /доход за предходния месец/, както и необходимостта от отпускане на исканата месечна помощ

Правилен е изводът на административния орган, че лицето не отговаря на условията по чл. 9, ал. 1 от ППЗСП, тъй като реализира доход по-висок от определения диференциран доход за предходния месец. От доказателствата, съдържащи се в административната преписка е видно, че за м.01.2024 г. /месецът предшестващ подаването на заявлението за отпускане на месечна помощ/ жалбоподателката е имала доход в размер на 998,66 лв. от пенсия.

Безспорно е, че линията за бедност за 2024 г. е 526 лв., като 30% от нея се равнява на 157.80 лв., която сума коригирана с 165% /по чл. 9, ал. 2, т. 1 от ППЗСП/ определя сума в размер на 260.37 лв., която представлява и диференцирания доход, при наличието на който е дължима и месечна помощ по чл. 9, ал. 1 от ППЗСП. При съпоставка на установените месечни доходи на жалбоподателката за м.01.2024 г. и диференцирания доход съдът счита, че не са налице основанията по чл. 9, ал. 1 от ППЗСП за отпускане на месечна помощ, както правилно е приел и административният орган в оспореното решение.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника се дължат разноски, но такива не са претендирани и не следва да се присъждат от съда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Е. Й., срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/82/15.03.2024г. на Директора на Дирекция“СП“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0098/02.09.2024г. на директора на РДСП – С. – град.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от ЗСП.

СЪДИЯ: